

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 41. Veruntamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

non consecratus à Domino assumptus, vt esset nota suæ voluntatis de eo quod post mortem suam fieri veller, sit testamentum eius: vtique vides, imò etiam quomodo sit *testamentum in sanguine eius*, tam enim diserte iam iam mortiturus erat, vt etiam sanguis eius omnis iam à corde esset lancea eliciendus. tunc ergo confirmatum est hoc Testamentum eius cum per lanceam aperto latere eius exiit sanguis & aqua. Dicis mihi ista nimis esse erudita, oppono tibi, Deus est qui ista dixit & fecit, non stupor, si tu ingeniose & subtiliter agere intendis & cum parum quid præstiteris gloriaris, Deo tuo ingenium inesse non puta!

DEUS meus, laudo te in confessione magnitudinis intelligentiæ tuæ, à te est omnis industria, sapientia & scientia in cælo & in terra. Tu disposuisti testamentum electis tuis, & mandasti illud in æternum, sed aliter Laicis aliter sacerdotibus, idem tamen, vt idem calix erat de quo omnes Apostoli, bibebant, cum abluebant se communicari, & idem erat calix quem Dominus consecrabat & solus consecratum bibebat. Laicis dedit calicem *Testamentum Novum in sanguine suo*, qui pro eis erat effundendus tunc, effusus nunc, sacerdotibus autem quando celebrant imitatione Christi (siue vti Apostolus loquitur 1. Cor. 11. Quotiescumque annuntiabunt mortem Domini, & sic imitatione eiusdem & manducabunt & bibent) dedit eandem calicem *sed Sanguinis sui noui & æterni Testamenti qui tunc effundendus erat nunc autem effusus est.*

§. 41. *Verum tamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. v. 21.*

Iam communio Apostolorum cum Christo erat peracta & ordinatio eorum in sacerdotes, potentes conficere corpus & sanguinem Domini, cum pro eo quod oportebat esse iubilum & gaudium in animabus eorum, qui primum Christianum pascha de manu ipsius Domini receperant, materiam copiosissimam tristitiæ Domino & Magistro suo præbent. Ea materia ad aliquot capita potest reuocari. 1. Indigna communio Iudæ proditoris. 2. contentio inter ipsos discipulos de primatu. 3. Iudæ sapius moniti & tacti impænitentia. 4. Petri animosa iactantia in imminente casu valde probroso. 5. Magnus discipulorum post triennium eruditionis sub optimo Magistro remanens stupor. Horum omnium primum prædicto versu Dominus, & quidem primo loco expressit, vt intelligeremus inter graua grauissimum Christo accidere, si indigne ad Sacramentum corporis illius sumendum accedamus. vere enim indigne communicans imitatur proditoris Iudæ nefas. osculatur Dominum & odit, comedit ore, & corde fugat, recipit palam, secreto repudiat.

E 3

O Deus

O Deus, auerte obsecro à me tam enormē nequitiam, ne vnquam mortali culpa onustus, & deformatus velim me sumendæ communiōni ingerere, & partem cum Iuda proditore aucupari.

§. 42. *Et quidem filius hominis secundum quod definitum est, vadit. v. 22.*

Dixerat indubie iniquus ille in corde suo: Equidem moriturus est hec-
tus meus, per manus persequentium Iudæorum, & sic parum erit me eun-
dem illis tradere, cum ipse se proxime moriturum affirmet: saltem hoc ad-
nitar vt aliquod inde emolumentum capiamus, & sic non impunè occide-
rint Magistrum. Ita probabiliter cogitante Iuda, eiusdem excusationi re-
pondit; *filius quidem hominis vadit sicut definitum est de illo varijs in locis sacre
scripturæ & prophetarum, & primo quidem ex parte nostra, qui per eius
passionem liberati sumus. Ioan. 3. oportet exaltari filium hominis, vt omni, qui
credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam, 2. ex parte ipsius Christi qui
per humilitatem passionis meruit gloriam exaltationis. Nonne oportuit
Christum pati, & sic intrare in gloriam suam. 3. ex parte Dei: cuius definitio-
nem circa passionem Christi prænuntiata in scripturis, & præsignata
in obseruantia veteris testamenti oportebat impleri, vnde bene dixit, *filius
quidem hominis secundum quod definitum est vadit, scilicet per suam passionem
ad liberandum hominem perditum originali culpa, & personali peccato
grauatum.**

Domine Deus, periculosa planè est sapientia carnis, vti videmus in Iu-
da, qui in illius disciplina valde profecerat, sed captus est in astucia
sua. Deus meus, noli obsecro permittere vt me prudentiæ carnis, tibi iu-
micæ dedam.

§. 43. *Veruntamen va homini illi per quem tradetur. v. 22.*

Licet voluntaria quadam necessitate pergam ad mortem crucis, Pa-
tris mei decretum impleturus, non tamen te ô Iuda cogit, vt me in mortem
tradas. liberum enim tibi manet, id non facere: quare quod facere velis,
mercator pessime, id tuæ culpæ tribuas, & quod sequitur æternum va-
ebibas, necesse erit, nisi in tempore respicias & conuertaris ab iniquo tuo
 proposito, vā æternum conscientia rodentis quod filium Dei morti tradi-
deris; vā cruciatuum infernalium omnium quod Dominum minister ven-
dideris; vā priuationis æternæ, qua visione Dei beatifica carebis quod in-
digne sumpseris panem, & biberis calicem domini, non diiudicans ea. Et
quis explicaret imo quis cogitare poterit inferni dolores, tormenta, cru-
ciamina? Martyrum omnium supplicia, rotæ, catastæ, lamina igneæ, Equi-
lei